เขียนโดย ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท
วันจันทร์ที่ 14 ธันวาคม 2020 เวลา 10:35 น. -

บันทึกไว้ในความทรงจำ

วันนี้ (12 ธ.ค.) ในหลวงและพระราชินีทรงเป็นองค์ประธานในกิจกรรมอบรมผู้นำเยาวชนจิตอาสา ที่ ทม.11 เขตบางเขน ทรงมีพระราชกระแสสอนเยาวชนและทรงมีพระราชปฏิสันถารกับเยาวชนจิตอาสาอย่างใกล้ชิดและเป็นกันเองด้วยความเรียบง่ายแต่ทว่าอบอุ่นยิ่งนัก

เด็กๆบอกเล่าความรู้สึกมากมายที่ได้มาเข้าค่ายเยาวชนเป็นเวลา 3 วัน 2 คืน (คืนนี้เป็นคืนที่ 2 ก่อนจะแยกย้ายกันกลับภูมิลำเนาในวันพรุ่งนี้) ในครั้งนี้

น้องๆบางคนเป็นนักเรียนทุนจากโครงการกองทุนการศึกษา ฐานะยากจน แทบจะไม่มีโอกาสได้เรียนหนังสือ แต่ก็ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากในหลวง

น้องคนหนึ่งเป็นชาวม้ง บอกกับในหลวงแบบกลั้นน้ำตาไว้ไม่อยู่ว่า “หนูได้ยินคนพูดว่าเมื่อ ร.9 สวรรคต ม้งจะไม่มีที่อยู่ ร.10 จะให้ม้งออกไปจากประเทศให้หมด หนูกลัวมาก กลัวว่าจะไม่มีแผ่นดินอยู่ กลัวว่าจะไม่มีที่ไป ไม่ได้เรียนหนังสือ แต่หลายปีผ่านไป ร.10 ก็ไม่เคยไล่ พวกเราทุกคนสบายดี แล้วในหลวงก็ยังให้หนูเรียนหนังสือด้วย”

ในหลวงตรัสตอบน้องคนนั้นความตามที่ฉันพอจะจำความได้ว่า ....ในแผ่นดินนี้ ไม่ว่าจะเชื้อชาติใด เราทุกคนคือคนไทย ประเทศเราไม่เหมือนชาติอื่นใดในโลก เรารักกัน เราช่วยเหลือเอื้อเฟื้อแบ่งปันกัน และในหลวงจะไม่มีวันทิ้งคนไทย พระมหากษัตริย์ทุกพระองค์จะทำทุกอย่างเพื่อคนไทย ขออย่าได้กังวล

น้องอีกคนถามในหลวงว่า “ได้มาทราบถึงงานที่ในหลวงทำ แต่กลับมีข่าวไม่ดี ข่าวโกหกเรื่องในหลวงมากมาย แล้วพระองค์ทรงท้อบ้างหรือไม่” (ถึงตรงนี้ฉันแอบตกใจกับคำถาม แต่ก็ตั้งใจฟังคำตอบเป็นอย่างมาก)

ในหลวงทรงแย้มพระสรวล ตรัสตอบด้วยพระสุรเสียงเรียบรื่นแต่หนักแน่น ความตามที่ฉันพอจะจำได้ว่า ... เป็นเรื่องธรรมดาของทุกคนที่จะเหนื่อย หรือท้อ หรือเสียใจ แต่เราต้องไม่ปล่อยให้ความรู้สึกด้านลบเหล่านี้ฉุดรั้งให้เราหยุดทำงาน หยุดทำหน้าที่ หรือหยุดทำสิ่งดีๆ เพื่อชาติบ้านเมือง

และเมื่อน้องคนหนึ่งถามในหลวงว่ามีอะไรที่ทรงอยากจะบอกกับพวกเรา (เยาวชน) บ้าง .... มีประโยคหนึ่งที่ฉันจะจำพระสุรเสียงอันสุขุมและอบอุ่นเป็นกันเองของพระองค์ประโยคนี้ตลอดไป “... ต้องรู้และเข้าใจให้ถ่องแท้ ค้นหาความจริง อย่างประวัติศาสตร์ก็มีทั้งเรื่องดีและเรื่องไม่ดี ที่พูดถึงประวัติศาสตร์ ไม่ใช่ว่าจะเป็นไดโนเสาร์ (ทรงพระสรวลเล็กๆ) แต่เรื่องราวต่างๆที่ร้อยเรียงกันเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องเรียนรู้และเข้าใจ ถอดบทเรียนว่าเราได้เรียนรู้อะไร...”

ที่ฉันจำได้ ทรงยกตัวอย่างให้เด็กๆได้อย่างน่ารักมากๆ ประมาณว่า ตอนนี้เราพูดอยู่ ... ทรงวางไมค์ลงแล้วตรัสต่อโดยไม่มีไมค์ว่า ... เราวางไมค์แล้วสิ่งที่เราพูดไปก็เป็นอดีต ... ทรงหยิบไมค์ขึ้นแล้วตรัสว่า .... เราหยิบไมค์ขึ้นพูดใหม่ตอนนี้ที่เราพูดก็เป็นเรื่องของตอนนี้ .... ทรงพระสรวลเป็นกันเองด้วยความเมตตา ตรัสถามเด็กๆว่า “เข้าใจใช่มั้ย” ..... บางที อดีตหรือไม่อดีต หรือตอนนี้ มันก็ไม่สำคัญเท่ากับว่าได้เรียนรู้อะไรจากสิ่งที่เราพูดบ้าง ... ขอให้ลองไปประยุกต์ใช้ดู จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อเยาวชน

มีเรื่องราวความประทับใจอีกมากมายสำหรับฉันในค่ำคืนนี้ ปกติฉันจะจำอะไรต่อมิอะไรได้ดี แต่คืนนี้ที่มีทั้งน้ำตาแห่งความปิติ มีทั้งเสียง(แอบ)หัวเราะคิกคักในความอบอุ่นและแสนน่ารักของทั้ง 2 พระองค์ ทำให้ฉันอิ่มอุ่นจนเรียบเรียงเขียนออกมาแทบไม่ถูกว่าจะเล่าอะไรก่อนหลังอย่างไรดี .... ก็บรรยากาศมันสุดแสนจะตื่นเต้น เพราะน้องๆทุกคนรู้แต่เพียงว่าจะมีประธานมาในกิจกรรมรอบกองไฟคืนสุดท้าย โดยที่ไม่รู้เลยว่าประธานที่พี่ๆพูดถึง คือ “องค์ประธาน” ที่มาถึงในงาน

ด้วยสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ
ขอพระองค์ทรงพระเจริญ

เขียนโดย ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท
วันจันทร์ที่ 14 ธันวาคม 2020 เวลา 10:35 น. -